



மலரும் சருகும், தாகம், சேற்றில் மனிதர்கள், பழையன கழிதலும், செந்நெல் ஆகிய நாவல்களில் மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சனைகள் ஓர் ஆய்வு

செ. ரெஜினா அ. \*

அ தமிழ்த்துறை, ஜெயராஜ் அன்னபாக்கியம் மகளிர் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, பெரியகுளம்-625601, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

**A Study of the Problems of People's lives in the novels 'Malarum Sarugum (The Flower and the Dried Leaf)', 'Thaakam (Thirst)', 'Setril Manitharkal (Humans in the Mud)', 'Pazhaiyana Kazhithalum (Out with the Old)', and 'Sennel (Red Rice)**

S. Rejina a,\*

<sup>a</sup> Department of Tamil, Jayaraj Annapackiam College for Women (Autonomous), Periyakulam-625601, Tamil Nadu, India

\* Corresponding Author:  
[rejinasekar77@gmail.com](mailto:rejinasekar77@gmail.com)

Received: 30-05-2022  
Revised: 18-09-2022  
Accepted: 01-10-2022  
Published: 14-10-2022



#### ABSTRACT

Novel literature, which emerged at the beginning of the 20<sup>th</sup> century, was a form of literature that emerged to describe and explain the new society. The novel literature is based on the conflict that arises within man and between man and society, as well as the problems, struggles, and human nature that are directly related to real life. The issues of life, struggle, and consequences of the grassroots people mentioned in Tamil novels, the literary creativity of the teachers, etc., are the subjects of study in novels such as T. Selvaraj's 'Malarum Sarukum', Ku Chinnappa Bharathi's 'Thaakam', Rajam Krishnan's 'Setril Manitharkal', Sivakami's 'Pazhaiyana Kazhithalum' and Solaisundara Perumal's 'Sennel'. In these novels, the landlessness of the poor, wage problems, unemployment, and the caste inequality that results from it are deepening, and the slavery, the inability to fight together as an organization, the exploitative tendencies of the farm landlords, and thus the poverty among the labourers becomes the basis of many problems and weakens the lives of the labourers. Novel literature highlights the social contradictions and the various problems that arise in people's lives. In this way, the title of this thesis has been undertaken with the objective of examining these novels, which are centered on the workers who are the axis of society, and to identify and reveal the various problems found in them.

**Keywords:** Malarum Sarukum, Thaakam, Setril Manitharkal, Pazhaiyana Kazhithalum

#### முன்னுரை

மக்கள் சமூகத்தைப் போலவே இலக்கியங்களும் இடையீடு இல்லாமல் காலந்தோறும் தோன்றியும் வளர்ந்தும் வருகின்றன. ஆகவே இலக்கியங்கள் சமுதாயத்தின் விளைபொருட்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும். தமிழ்ச் சூழலில் ஆரம்ப காலத்தில் வெளிவந்த நாவல்கள் பெரும்பாலும் பெண்கல்வி, கூட்டுக் குடும்பச் சிதைவு போன்ற பிரச்சனைகளை மையமாக வைத்து எழுந்தன. தமிழ்ப்

புதினங்களில் தொழிலாளர்களின் வாழ்வானது ஒதுக்கப்பட்டவர்கள், உயிர்க் குலம் வாழத் தொழில் செய்த, செய்து வருகின்ற இவர்களின் வாழ்வில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

## வேளாண் மக்கள்

சாகுபடி செய்து வாழும் உழவர்கள் அக்காலத்தில் வேளாண் மாந்தர் என அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களது அடிப்படைத் தொழில் பயிர்த்தொழில், அவற்றை ஓம்பிக் காத்து, நல்ல விளைவினைப் பெருக்குவதாகும். அவர்களது முழுக் கவனமும் பயிர்த்தொழில் செய்வதிலேயே இருத்தல் வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இக்கருத்தினைத் தொல்காப்பியம்,

“வேளாண் மாந்தர்க் குழுதூண் அல்லது

இல்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி”

எனக் குறிப்பிடுகிறது (Ilampuranar, 2001). வேளாளர் எனப்படும் உழவர்கள் முதலில் ஓடி ஆடி உணவிற்காக மட்டும் வேளாண்மை செய்திருக்கிறார்கள். சிறிது முன்னேற்றம் ஏற்பட்ட பிறகு நிலத்தைப் பண்படுத்தி நிலத்திற்கு ஏற்றவாறு பயிர் செய்திருக்கின்றனர். பின்னர் நாகரிகம் வளர வளர வேளாண்மையைத் தங்களுக்கு வருமானம் தரும் தொழிலாகச் செய்ய ஆரம்பித்தனர். எனவே இவர்கள் வைத்திருக்கும் நிலத்தின் அளவைப் பொருத்தும் அதில் கிடைக்கும் வருவாயின் அளவைப் பொருத்தும் வேளாண் மக்கள் பல்வேறு வர்க்கங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

## வாழ்வியல் பிரச்சினைகள்

உலகின் மிகத் தொன்மையான தொழிலான விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஆவர். விவசாயத் தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர் சமூகத்தின் மிகப் பெரும் பங்கினராக உள்ளனர். அவர்கள் இரவு பகல் பாராது சேற்றிலும் சகதியிலும் உழன்று உயிர் தரும் உணவை விளைவிக்கின்றனர். சிறு விவசாயிகள், ஏழை விவசாயிகள், விவசாயக் கூலிகள் ஆகிய விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையில், சுரண்டல் சக்திகளின் ஆதிக்கத்தால் பல மனித உரிமைப் பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. பெரும்பாலான விவசாயத் தொழிலாளர்கள், நில உடைமையாளர் தயவில் அவர்களை அண்டிப் பிழைக்கும் அடிமை வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர். விவசாயத் தொழிலாளர்களது உழைப்பு மட்டுமல்ல, அவர்களது மனைவி, மக்கள், குடும்பம், உயிர் உட்பட அனைத்தும் நில உடைமையாளர்களுக்குச் சொந்தமாகி விடுகிறது அவர்கள் மதிப்பற்று, மாணமற்று, உயிர்ப்பற்று சேற்றுப் புழுக்களாய் அவல வாழ்க்கை வாழ வேண்டி இருக்கிறது.

## அடித்தள மக்களின் துன்பங்கள்

பண்ணையாரிடம் பெற்ற கடன் தொகையை அடைப்பதற்காக அவரிடம் தங்கள் உழைப்பை விற்பவர்கள் அடிமைகள் ஆவர். அவர்கள், பண்ணையாரிடம் பெற்ற கடனை அடைப்பதற்காகத் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் உழைப்பை அவருக்கே விற்கும்படியான நிர்பந்தச் சூழலில் சிக்கிக் கொள்கின்றனர். பண்ணையாரிடமிருந்து விடுபட முடியாத ‘கட்டுண்ட தொழிலாளர்களாகப்’ பண்ணை அடிமைகள் உள்ளனர். அவர்கள், பண்ணையார் தரும் கூலியைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர்.

எந்தவிதமான அடிப்படை உரிமையுமின்றிப் பண்ணையார் சொல்லுகின்ற முறைக்கெல்லாம் பணிந்து நடப்பது பண்ணையடிமைத்தனம் ஆகும். உழைப்புக்கான நேரம் உழைப்புக்கான கூலி என்ற நேர்கோட்டுத் தன்மைக்கு மாறாக எந்த நேரமும் உழைப்பு, பண்ணையார் கொடுப்பதே கூலி என்ற நிலையே அடிமைத்தனத்தின் அடிப்படை. பண்ணையாரை எதிர்த்துப் பேசுவதோ, வேலை மறுப்போ சட்டம் பேசுவதோ பண்ணையடிமைத்தனத்தில் இருக்க முடியாது.

“தலைக்கு உச்சியில் வந்த சூரியனைப் பார்த்ததும் சனங்க கரையேறப் போறோம்ங்கிற நென்பில நிக்கிதுங்க. பண்ணை ஆண்ட, ஆலமரத்துக்குப் பக்கம் போனாத்தான் கரையேற முடியும். ஆனா அவரு நவுருராப் போலத் தெரியில. கரையேற அப்புறம் ரெண்டு மணிக்கெல்லாம் வந்து எறங்கினா ஆறு மணிக்குத்தான் கரையேற முடியும்” இவ்வாறாகத் தொழிலாளர்கள் பண்ணையார்களுக்குப் பயந்தும், அடிமைகளாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர் (Sundaraperumal, 2003). எந்த உரிமையும் இல்லாத நிலையில் பண்ணை அடிமைகள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

“பண்ணை அடிமைகளுக்குத் தீப்பெட்டி என்பது அவர்களுக்கு எட்டாத ஒரு செய்தியாகும். சோறு சமைக்க ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நெருப்பை மூட்டம் போட்டு வைத்திருப்பது முறை, மூட்டம் அனைந்து விட்டால் பண்ணையார் வீட்டுப் பக்கம் சென்று மணிக் கணக்காகக் காத்திருந்துதான் நெருப்பைப் பெற்றுக் கொண்டு வர வேண்டும். அதுவும் தீக்குச்சி கிடைக்காது அடுப்பில் கிடக்கும் நெருப்பை அள்ளிக் கொடுப்பார்கள அதைக் கொண்டுதான் அவர்கள் தீமூட்டம் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். நெருப்பனைந்து விட்ட சில வேளைகளில் அடுப்பு புகையாமல் முழுநாளும் வரிசை முறைப்படி செய்ய வேண்டும்” என்றும் கடுமையான தொழிற்களச் சூழலில், தொழிலாளர்கள் மிகக் கடுமையாக உழைக்கின்றனர் (Chinnappa Bharathi, 1987). தொழிலாளர்களின் மிகுதியான உழைப்பும் அதனால் அவர்கள் அடையும் உழைப்புத் துன்பங்களும், சில பொழுதுகளில் கொடுமையானதாக விளங்குகிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஓயாமல் உழைத்தும் ஒரு வேளை நெல் சோறு உண்ணும் தகுதியைக் கூடப் பெற முடியவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறான். சேற்றிலும் சகதியிலும் உழன்று பயிரிடும் பண்ணை அடிமை அரை வயிற்றுக் கஞ்சியுடனேர் முழுப் பட்டினியாகவோ வேலை செய்கிறான். அவனுக்குப் புயல், மழை, எதுவும் ஓய்வு தருவதில்லை. மரணம் ஒன்றே ஓய்வு தருகிறது இதனையே, “பெண்கள் நடவிற்கு இறங்கினால் நிமிர முடியாது. அவர்கள் நடவு நட்படி பின்னாலேயே போக வேண்டும். கொஞ்சம் நிமிர்ந்து வெற்றிலை போட முயன்றால் காரியக்காரன் சேலையைத் தூக்கச் சொல்லி வெற்றுக் காலில் அடிப்பான். ஆண்களும் உழவு ஓட்டும்போது வெற்றிலை போட முடியாது” பண்ணை அடிமைகளின் மிகுதியான உழைப்பை ‘சேற்றில் மனிதர்கள்’ பதிவு செய்கிறது (Rajam Krishnan, 1987).

## தீண்டாமை

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அருகில் அமருவதும், அவர்களோடு பழகுவதும் அவர்களைத் தொடுவதும் தீண்டத்தகாததாகக் கருதப்படுகிறது. அனைவருக்கும் கல்வி கொடுக்கும் வகையில் ஊரெங்கும் தொடக்கப் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. கிராமத்தில் மக்கள் திரள் அதிகமுள்ள பகுதியில் பள்ளிகள் கட்டப்பட்டன. இதனால் சில பகுதிகளில் தாழ்த்தப்பட்டோர் அதிகம் வாழும் பகுதிகளில் பள்ளிக் கூடங்கள் கட்டப்பட்டன. இதன் விளைவாக மேன்மக்கள் எனக் கருதப்படுவோர் தங்கள் குழந்தைகளை அப்பள்ளிகளுக்கு அனுப்ப மறுத்தனர். ஆய்வாளரின் சொந்த ஊரிலும் இந்த நிலையைக் காண முடிகிறது. இத்தகையப் போக்கினை, “பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிக்கூடந்தான் இங்ஙன புறப்பள்ளிக் கூடமாயிருச்சு, படிக்கிற புள்ளலெளளாமே நம்ம சனந்தானுங்களே, அதனாலே குடித்தெரு புள்ளிங்கள இங்க அனுபுறதில்லை” என்ற இத்தகைய போக்கினைப் ‘பழையன கழிதலும்’ நாவலில் ஆசிரியர் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார் (Sivakami, 1989). சத்துணவு போடப்படுகின்ற பல பள்ளிகளில் சமையல் செய்பவர் தாழ்த்தப்பட்டவராக இருந்தால் உயர்சாதிப் பிள்ளைகள் சத்துணவு வாங்குவதில்லை என்பது ஆய்வாளர் கண்டறிந்த செய்தியாகும்.

ஒடுக்கப்பட்டோர் வீதியில் நடப்பதும், விடுதலை உணர்வோடு இருப்பதும் கூட உயர் வர்க்கத்தினரால் பொறுக்க முடியாத செயலாகின்றன. “என்னவே சுதந்திரம் வந்திட்டா மேல் குலம் கீழ்குலமிங்கிறது எல்லாம் இல்லாமல் போயிருமோ? காலை இணுங்கி கையிலே குடுத்துப் போடுவோம், எச்சரிக்கையா புழைக்கக்கங்க” என்று மூக்கையாத் தேவர் தமது வெறுப்பை வெளிப்படுத்துவதைக் காணலாம் (Selvaraj, 2011).

‘சேற்றில் மனிதர்கள்’ நாவலில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சுதந்திரமில்லாத நிலையினை “பண்ணையாளர்களின் தெருக்களில் நாய்கள் செல்லலாம், பன்றிகள் நடமாடலாம், கழுதைகள் உலாவலாம், ஆனால் அவர்களின் சுகபோகங்களுக்கெல்லாம் ஆதார சுருதியாக விளங்கும் அந்தத்

தாழ்த்தப்பட்ட மனிதர்களின் காலடி மட்டும் பதிந்துவிடக்கூடாது. இதெல்லாம் கடவுளின் பேரால் மனித தர்மத்தின் பேரால்” என ஏழைப் பாட்டாளி மக்களுக்காகப் பரிந்து பேசுகின்றார் ஆசிரியர் (Rajam Krishnan, 1987).

ஒடுக்கப்பட்டோருக்குக் கோயில் நுழைவு மறுப்பு, உயர்குடிக்கெனத் தனிச் சுடுகாடுகள், பொதுக்கிணற்றில் நீர் எடுக்க அனுமதி மறுப்பு, உயர்சாதி வகுப்பினர் வாழும் தெருக்களில் செருப்பு அணிந்தோ, வெயிலுக்குக் குடை பிடித்தோ, சைக்கிளில் செல்லவோ தடை போன்ற வகைகளில் தீண்டாமை கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

“தீண்டத்தகாதவர்களாக அவர்கள் செய்யும் துப்புரவு முதலான தொழில்களினால் கருதப்பட்டனர். இவர்களின் தொழில் பிறவி அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணவும் முடிகிறது. இழிவான உள்ளடக்கம் கொண்ட அருவருக்கத்தக்க ஒரு சமூக நடைமுறை மனிதப் பண்புகள் மறுக்கப்பட்டதன் சமூக வெளிப்பாடான தீண்டாமைக்கு உயர் சாதிய ஏற்பும், சமய அங்கீகாரமும் அரசதிகார மறைமுக ஆதரவும் உள்ளன. இது தாழ்த்தப் பட்டோர் மத்தியில் தாழ்வு மனநிலையையும் உயர் சாதியினரிடையே உயர்வு மனநிலையையும் உருவாக்குவதற்கான அடிப்படையைத் தோற்றுவிக்கிறது” என்பதைச் சமூகத்தில் சில தொழில்கள் இழிந்தனவாகவும், அவற்றைச் செய்வோர் பிறவியிலேயே தாழ்ந்தவர்களாகவும் கருதப்பட்டு வந்துள்ளனர் (Chinnappa Bharathi, 1987).

அடிப்படையில் ஒடுக்கப்பட்டோர், தீண்டத்தகாதோர், இழிகுலத்தினர் என்னும் சொற்கள் சமூக மதிப்பீட்டைத் தாழ்வடைய வைக்கிறது. காலப் போக்கில் உரிமைகளே அற்ற தன்மையில் அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாகினார்கள். அவர் சமூகக் கடமைகளை ‘தீட்டு’ என்று அடைமொழியைக் கொடுக்கும் தொழில்களை மட்டும் செய்து வந்தனர். பிறவி அடிப்படையில் ஒரு தொழில் நிர்ணயிக்கக் கூடிய சமூகத்தைக் காண்கிறோம். அதே சமயத்தில் பண்ணையார்கள் வித்தியாசம் பாராமலிருக்கின்ற நிலையை, “வேட்கை மிகுந்த மக்கள் கூட்டத்தின் உடல் உணர்ச்சிக்கு மட்டும் எந்த வித்தியாசமும் இருப்பதில்லை. ரத்தமும் சதையும்முள்ள கவர்ச்சிமிக்க உடல் இருந்துவிட்டால் அங்குத் தீண்டாமையும் ஏழ்மை வித்தியாசமும் கிடையாது. எல்லாம் செளகரியத்துக்குப் பங்கமேற்பட்டால் இருக்கும் வரை விருப்பமானதே, மாறுபட்டால் தான் எல்லாச் சம்பிரதாயங்களும், சாஸ்திரங்களும் வந்து சேரும். இவைகளின் விஷமிக்க கருத்துக்கள் யாவும் வசதி படைத்த சுரண்டும் கூட்டத்தின் கண்டு பிடிப்புக்கள் போலும் இல்லையெனில் அவர்கள் படைத்த சாதியால் தூர ஒதுக்கி வைக்கும் மக்களிடத்தில் உடலுறவைத் தவிர மீதி விஷயங்களில் அவர்களை ஒதுக்கித் தூர வைப்பதன் நோக்கம்” என்று சாதி சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் எல்லாமே வசதி படைத்த செல்வர்களுக்குத்தான் என்பதைக் காட்டியுள்ளார் (Chinnappa Bharathi, 1987).

இன்றைய நிலையில் கருத்தியல் அடிப்படையை நிராகரித்தாலும், உணவும் பழக்கவழக்கங்களும் மற்றும் சில நடவடிக்கைகளால் சிலரைத் தூர வைப்பதைக் காணலாம். புலால் மறுப்பும் சாதியப் படிநிலையைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளுவதற்கு ஏதுவாக அமைகின்றது.

“கோயில் சுத்துல குடிசயப்போட்டுட்டு அங்கியே கூச்சநாச்சமில்லாமல் கன்னுக்குட்டித் தோலுரிச்சுக் கண்டம் போடுறாணுவன்னு விருத்தாசலம் கத்தினானாம்” என்றும்,

“பறப்பயலுக்கு வந்தத் திமிரப் பார்த்தீங்களா? ஏண்டா நீங்க கோயில் நிலத்தில் இருந்துக்கிட்டுக் கண்ட மாமிசத்தையும் உரிச்சுப்போட்டுக்கிட்டு அக்கிரமம் பண்ணதுமில்லாம நாக்குமேலே பல்லப்போட்டு எதிர்த்துகேக்க வந்திட்ட” இவ்வாறு நாவலில் இத்தகைய சூழலை இங்கே காலங்காலமாக இருந்து வந்த இழிவு சொல்லிக் காட்டப்படுகிறது என்பது மட்டுமன்றி இத்தகைய செயலே தமது இழிவுக்குக் காரணம் என்பதைக் கீழ்நிலையில் உள்ளோர் உணரும்படி அமைவதைக் காணலாம் (Rajam Krishnan, 1987).

## சாதியின் ஆதிக்கச் சக்தி

தொழிலாளர்களை, அவர்களது உழைப்பைச் சுரண்டி மேலாதிக்க வாழ்க்கை நடத்தும் உடைமை வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த சுரண்டல் சக்திகளைப் புதினங்கள் அடையாளப்படுத்துகின்றன. சமுதாயத்தில்



நிலவும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இயற்கையின் விளைவு எனலாம். முதலாளி, உழைப்பாளி என்னும் பிரிவு அண்மைக் காலம் வரை நிலவிச் சமுதாயத்தை இயக்கி வந்துள்ளது. சமுதாய மக்களுள் ஒருசிலர் மட்டுமே உயர் இருப்பதும், பலர் கீழேயே அமுங்கிச் சாவதும் எதிர்ப்புக்களின் விளைவுதான் எனலாம். பொதுவாக ஒரு மனிதனிடம் உறவு கொள்ளுகிறபோது தாழ்த்தப்பட்டோர், உயர்த்தப்பட்டோர் என்ற உணர்வுடனேயே செயல்படச் செய்கிறது. அவ்வாறு உறவு கொள்கின்ற மனிதன் கருத்து நிலையில் வேறுபடுகிறபொழுது முரண்பட்டு அதுவே பின்னர் மோதலுக்கு வழிவகுக்கிறது.

பலமிக்க உயர்சாதி உணர்வுள்ள ஒருவன், பலவீனமான தாழ்ந்த சாதி ஒருவனைத் தொடர்பு கொள்ளுகிறபோது அவனது மேலாதிக்க உணர்வு வெளிப்படுகிறது. குறிப்பாக விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அடித்தள மக்களாக, பொருளாதார நிலையில் மட்டுமின்றிச் சமூக நிலையிலும் தாழ்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர். இவர்களோடு தொழில் உறவு காரணமாகத் தொடர்புடைய பண்ணையார் பொருளாதார ரீதியாகப் பலம் பெற்றவராக இருப்பதோடு சமூக ரீதியிலும் உயர்ந்தவராக இருக்கின்றார். இதனாலேயே அவரது செயல் அனைத்தும் ஆதிக்க உணர்வுடனேயே வெளிப்படுகிறது எனலாம்.

'மலரும் சருகும்' - நாவலில் பண்ணையார் காந்திமதிநாதபிள்ளை தனக்கு எதிராகப் பேசுகின்ற தாழ்த்தப்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களை அந்தக் கண்ணோட்டத்துடனேயே பார்க்கின்றார். "பறப்பயலும் பள்ளப் பயலும் மேலை தளவாய் பேரன் மாதிரி சட்டமா வந்து உட்கார்ந்திட்டானுவ, மானங்கெட்ட பறப்பயலுவளும் அவன்கூட வந்து நிற்கானுவ, அவனுக்குச் சரிசமானமா உட்கார்ந்து நான் பேசனும்" (Selvaraaj, 2011). பழையன கழிதலும் - நாவலில் வரும் நிலக்கிழார் ராமலிங்க செட்டியாரும் இத்தகைய கருத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

"அதுக்கு மின்னரி பயலுவ ஒத்த வந்தா பாக்குறது. இல்லாட்டினா ஒரு குடிச பாக்கி விடாம எரிச்ச போடது. குடியானவனுக்கு சேவகம் பண்ணாத பறையனுவ போனா என்ன இருந்தா என்ன" (Sivakami, 1989) என்பதில் அவர்களின் ஆதிக்கம் வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. காலங்காலமாக தாழ்த்தப்பட்டோர் வீதிகளில் செருப்பு அணிந்து செல்வது தடுக்கப்பட்டே வந்துள்ளது. ஆனால் விடுதலைக்குப் பின் ஏற்பட்ட மாற்றம் இளைஞர்களிடையே தோன்றிய பயமின்மை உயர் சாதி வீதிகளில் செருப்பணிந்து செல்ல வாய்ப்பாக அமைந்தது.

"ஹீம்! செருக்கிமவன் நடந்து போற தினுசைப் பாருமேன். காலை வெட்டிக் கையில் குடுக்கறதுக்கு ஆள் இல்லே. இல்லேன்னா மறக்குடி வழியே பள்ளப்பய செருப்பைக் கழட்டாம போவானா?" என்கிறார் மூக்கையாத் தேவர் (Selvaraaj, 2011). விடுதலைக்குப் பின் ஏற்பட்ட சட்டப் பாதுகாப்பு தாழ்த்தப்பட்டவருக்கு ஒரு தைரியத்தைக் கொடுத்தது எனலாம். தொழில் உறவுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் ஒரே ஊரில் வாழ்கின்ற உயர்சாதி, தாழ்ந்த சாதி மக்களிடையே காணப்படுகின்ற ஏற்றத் தாழ்வுகள் சாதிய நிலையில் தங்களை உயர்ந்தவர்களாகக் கருத்திற் கொள்வதால் ஏற்படுகின்ற முரண்பாடுகளே இத்தகைய முரண்பாடுகளாகும். அரசின் நலத்திட்டங்கள் சலுகைகள் எல்லாம் அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவானவை. ஆனால் ஊர் நலங்கருதி வழங்கப்படும் பொருள்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதில் கிராமங்களில் உயர் சாதியைச் சார்ந்தவர்களே தலைவர்களாக உள்ளனர். அவர்களின் செயற்பாடுகள் பெரும்பாலும் தலித் மக்களை ஏமாற்றுவதாகவே அமைகின்றன. குறிப்பிடத்தக்க வசதி படைத்தவர்களே அல்லது மேல்சாதியினரே ஊர்ப் பஞ்சாயத்துத் தலைவராகவும் சொசைட்டி பிரசிடெண்ட்டாகவும் இருந்து கொண்டு மக்களைச் சுரண்டுவதை. "அந்த ஊர் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் காந்திமதிநாதபிள்ளை விவசாயக் கடன் சொசைட்டியின் பிரசிடெண்டும் அவரேதான். சர்க்காரால் செய்யப்படும் எந்த ஒரு மாற்றமும் உதவியும் காந்திமதிநாதப் பிள்ளையின் வாயிலாகத்தான் அந்த ஊருக்குள் பிரவேசம் செய்ய முடியும். ஒரே வார்த்தையில் சொல்லப் போனால் அவர் அனுபவித்தது போக மிச்சம்தான் ஊர் மக்களுக்கு" என ஆசிரியர் குறிப்பிடுவது, காந்திமதிநாதப் பிள்ளை சுரண்டலும், ஆதிக்கமும் தெளிவாகத் தெரிகிறது (Selvaraaj, 2011).

## முடிவுரை

தொழிலாளர்களுக்கு நேரிடும் அடித்தள மக்களின் துயரங்கள், ஆண்டான் அடிமைச் சிக்கல், தீண்டாமை, போராட்டம் மற்றும் விளைவுகள், எனப் பலநிலைகளில் தொழிலாளர் பிரச்சினைகளுக்கான

நாவல்களைப் படைத்திருக்கின்றனர். நாவல்களின் அடிக்கருத்துக்களின் அடிப்படையிலும், கதைக்களப் பின்னணியிலும் 'தொழிலாளர் பிரச்சினைகள்' என்பதைத் தனியொரு இலக்கிய வகைமையாகப் பகுத்து, அந்நாவல்களில் சமூகச் சிக்கல்களையும் அச்சிக்கல்களுக்குரிய தீர்வுகளும் எவ்வாறு வெளிப்பட்டு உணர்த்தப்படுகின்றது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

## References

Chinnappa Bharathi, Ku. (1987) Thakam, Annam Pathippagam, Sivagangai, India

Ilampuranar, (2001) Tholkappiyam Porulathikaram, Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely, Limited, Chennai, India

Rajam Krishnan, (1987) Setril Manithargal, Thagam Pathippagam, Chennai, India

Selvaraaj, T. (2011) Malarum Sarugam, New century Book house, Chennai, India

Sivakami, P. (1989) Pazhaiyana Kazhithalum, Annam Pathippagam, Sivagangai, India

Sundaraperumal, S. (2003), Sennel, New Century Book House, Chennai, India

**Funding:** No funding was received for conducting this study.

**Conflict of Interest:** The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

## About the License:



© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License